

ת"פ 44569/03 - קאסם איסמעיל קאסם עלי, חסן איסמעיל קאסם על נגד ועדה מקומית לתוכנן בגליל המזרחי

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

עתפ"ב 21-03-44569 קאסם עלי ואח' נ' ועדה מקומית לתוכנן בגליל המזרחי
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כב' השופט אסתר הלמן, סגנית נשיא
הմבקשים 1. קאסם איסמעיל קאסם עלי
2. חסן איסמעיל קאסם עלי

ונגד
ועדה מקומית לתוכנן בגליל המזרחי

המשיבה
החלטה

נגד המבקשים ונאשם נוספת (נאשם מס' 1 בכתב האישום- להלן: "חויראללה"), הוגש כתב אישום בבית משפט השלום בבית שאן. על פי כתב האישום המבקש מס' 1 וחיראללה לא קיימו צו בית משפט, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה- 1965. למבקש מס' 2 יוחסו גם עבירות של שימוש טעון היתר ללא היתר וביצוע עבודות ושימוש הטעונים היתר, ללא היתר. העבירה الأخيرة בוצעה יחד עם המבקש מס' 2.

ביום 9.2.21 נוצר דין של המבקשים, לאחר שהודו בכתב אישום מתוון, והורשו בעבירות שפורטו לעיל.

כתב האישום שהוגש נגד המבקשים עסק באירועים צו להריסת שתי יחידות דירות מבניה קשיחה בשטח כולל של כ- 243 מ"ר, המשך שימוש ובנייה בשתי היחידות הללו והכל ללא היתר בנייה בקרקע שייעודה למגורים בכפר טועאן.

בקצורה אומר כי עוד ביום 11.9.89 ניתן נגד המבקש מס' 1 וחיראללה צו שיפוטי להפסקת הבניה. בשנת 89 הוגש כאמור כתוב אישום בגין ביצוע עבודות בנייה טעונות היתר ללא היתר במרקען. ביום 23.11.89 הורשו המבקש מס' 1 וחיראללה על פי הودאותם בעבירה שיועסה להם והם חוויבו להרוס את הבניה הבלתי חוקית עד ליום 23.11.90. משלא בוצעה ההריסה במועד, הוגש נגד המבקש מס' 1 וחיראללה כתוב אישום נוסף בו יוחסה להם עבירה של אי קיום צו שיפוטי ביום 12.9.91 הם הורשו על פי הודאותם ביצוע העבירה הנ"ל.

כאמור, כתב האישום הנוכחי, על פי (בתיקונים מסוימים), הורשו המבקשים, הוגש כאמור לאחר שלא פעלו לקיימם הצו, המשיכו לשימוש במבנה שנבנה שלא חוק ו אף הוסיפו עליו).

בעקבות הרשעה נדונו המבקשים לעונשים הבאים:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין כל הזכויות שמורות

א. המבוקש מס' 2 וחיראללה חוויבו כל אחד בתשלום קנס בסך של 70,000 ש"ח או 280 ימי מאסר תחתיו. נקבע כי הקנס ישולם ב-70 תשלום חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.4.2021 ובכל 1 לחודש העוקב, ועד לפירעון הקנס.

הmbוקש מס' 1 חוויב בתשלום קנס בסך 90,000 ש"ח או 360 ימי מאסר תחתיו. נקבע כי הקנס ישולם ב-90 תשלום חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.4.2021 ובכל 1 לחודש העוקב, ועד לפירעון הקנס

ב. המבוקש 1 וחיראללה נדונו למאסר על תנאי של חודשיים למשך שניםיים.

ג. על כל אחד מהմבקשים הוטלה התחייבות להמנע מביצוע עבירה מן העבירות שבהן הורשע למשך שניםיים, שאם לא כן יהיה צפוי לתשלום סך של 50,000 ש"ח.

ד. כמו כן, הוצאה צו הריסה ואייסור שימוש שייכנס לתוקף בתום 6 חודשים ממתן גזר הדין, אלא אם יושג היתר כדין.

ה. המבוקש מס' 1 וחיראללה חוויבוivid ולחוד לשלם אגרה בסך 23,133 ש"ח בתוך 90 ימים ממתן גזר הדין.

כנגד חומרת העונשים האלה הוגש ערעור לבית משפט זה וייחד עימיו הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור. על פי החלטתי הוגשה הבהרה מצד המבקשים, שלפיה, הבקשתה מכוונת אך לרביבי הקנס, כפל האגרה וצווי הריסה ואייסור השימוש, שלגביהם התבקש בית המשפט לעכב את הביצוע **אך למשך 6 חודשים לאחר ההכרעה בערעור**.

המשיבה מתנגדת לבקשת וטעמה מקובלים עלי.

ambil' להכנס לסיכוי הערעור (אליהם לא התקיימה כלל בבקשת המבקשים לעיכוב הביצוע), אין כל עילה בראשי מazon הנוחות, להורות על עיכוב רכיבי גזר הדין.

בכל הנוגע ל垦נות- מדובר ברכיב כספי, שכלל אין הצדקה לעכבו, בפרט כאשר בית המשפט קמא פרס תשלום הקנס לשיעורים. גם אם יתקבל הערעור וויפחת גובה הקנס אין סיבה לעכב את התשלומים, מה גם שלא פורט מה הנזק שיגרם למבקשים, אם לא יעוכב רכיב הקנס, כמボוקש.

המבקשים כאמור, לא הציבו על קושי כלשהו בהשנת כספי הקנס, אם יחולו בתשלומו על פי השיעורים שנקבעו בגין הדין, לפיך, אין מדובר בנזק בלתי הפיך וככל אין לעכב את ביצוע תשלום (ראה ע"פ 6421/08 **אבו ריס נ' מדינת ישראל**, (22.7.08)). כך גם לא הועלתה כל טענה בנוגע לנזק מצד המבקשים לעומת תשלוםם שהוטלו עליהם.

באשר לכפל האגרה- נקבע כי סכום זה ישולם בתוך 90 ימים ממתן גזר הדין. מדובר ברכיב כספי, בסכום שאיננו גבוהה במיוחד ולא פורט גם בהקשר זה מה הנזק שעלול להיגרם ל המבקש מס' 1 אם לא יעוכב תשלומו.

בכל הנוגע לצווי ההרישה ואייסור השימוש, אין כל צדקה עניינית לעכב או לדחות את תחילתם. מעבר לכך שמדובר בהליך המתuvwלים מזה שנים, כאשר המבקש מס' 1 כבר הורשע בעבר באירועים ה奏 ה奏 ומקום לבצעו המשיך לבנות ולהשתמש במבנה הבלתי החוקי, הרי שעה שהערעור קבוע לדין ביום 20.5.21 הרי אין מקום לעכב כניסה ה奏 ה奏 לתוקף. ככל שירצו המבקשים לטעון לכך שיש סיבה לדחות את תחילת ביצוע הצוויים לאחר ההכרעה בערעור, יהיו רשאים לטעון לכך בפני בית המשפט כאמור (במסגרת התנאים הקבועים בחוק) או בפני ערacaת הערעור, ובקשתם זו איננה יכולה להיות חלק מבקשתה לעיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בערעור.

סוף דבר, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, י"ז ניסן תשפ"א, 30 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.